

Lesninger 14. søndag i det alminnelige kirkeår (år C)

1. lesning Jes 66,10–14c

Jeg skal la freden strømme som en elv over henne

Fryd deg, Jerusalem, Sions datter, bryt ut i jubel, alle som har henne kjær! Del hennes glede, dere som bar sorg for henne!

Så dere kan næres av hennes rikdom, med fryd nyte hennes ære.

For så sier Herren: «Jeg skal la freden strømme som en elv over henne, og folkenes heder som en flom.

Jeg vil gi dere føde og bære dere på mine armer, gi dere tegn på min kjærlighet. Som en mor trøster sitt barn, slik vil jeg trøste dere.

Jerusalem skal dere skue med hjertet fullt av fryd, og styrke og kraft skal dere vinne på ny.» Herrens tjenere skal se hans kjærlighet.

Responsoriesalme Sal 66 (65),1–3a. 4–5. 6–7a. 16 og 20

Omkved: Juble for Herren, all jorden!

Juble for Herren, all jorden,
lovsyng hans store navn!
Gi Gud den ære som tilkommer ham.
Pris ham og si: Hvor du er stor!

All jorden kaster seg ned for deg,
lovsynger deg og priser ditt navn.
Kom og se hva Herren har gjort.
Han øvde storverk for menneskenes øyne.

Han forvandlet hav til land,
tørrskodd gikk de over elven.
La oss juble og glede oss i ham.
I sin velde hersker han til evig tid.

Kom og hør, dere som frykter Gud,
jeg vil fortelle hva han har gjort for meg.
Lovet være Gud som ikke forkastet min bønn,
og ikke tok sin kjærlighet fra meg.

2. lesning Gal 6,14–18

Jeg bærer Jesu kjennetegn på min kropp

Brødre, jeg for min del ønsker aldri annet å rose meg av enn vår Herre Jesu Kristi kors. Ved det er verden blitt korsfestet for meg, og jeg for verden. Det som har noen betydning er nemlig hverken omskjærelse eller uomskårethet, men alene den nye skapning.

Og til alle dem som holder seg til dette, ønsker jeg fred og miskunn – ja, til hele Guds Israel!

For fremtiden må ingen mer volde meg bry, for jeg bærer Jesu kjennetegn på min kropp.

Vår Herre Jesu Kristi nåde være med dere, brødre.
Amen.

Halleluja Kol 3,15a.16a

Halleluja.

Kristi fred herske i deres hjerter,
og Kristi ord bo blant dere i hele sin rikdom.

Halleluja.

Evangelium Luk 10,1–12.17–20 (kortere form: 10,1–9)

Den fred dere lyser, skal hvile over dem

På den tid utvalgte Herren toogsytti andre, og sendte dem ut foran seg, to og to, til hver eneste by og hvert eneste sted han ville besøke.

Og så sa han til dem:

«Avlingen er rik, men høstfolkene få; be derfor ham som er herre over avlingen, at han sender arbeidere ut for å høste den. Og gå så avsted! Jeg sender dere ut som lam i en ulveflokk. Ta ikke med dere pengepung og ikke skreppe, ikke sko. Og stans ikke for å hilse på folk underveis.

Men når dere tar inn i et hus, så si først: Guds fred i huset. Hvis det da er fredsæle folk, skal også den fred dere lyser, hvile over dem; men hvis ikke, skal den vende tilbake til dere selv. Bli så hos dem, og spis og drikk hva de byr dere, for arbeideren er sin lønn verd. Flytt ikke fra hus til hus. Og når dere er kommet til en by, og folk har tatt imot dere, så spis det som blir satt frem for dere, helbred de syke som er der, og si: 'Guds rike står for døren!'

[Men kommer dere til en by hvor folk ikke vil vite av dere, så gå ut på gaten og rop: 'Selv støvet her fra byen skal dere få beholde – vi stryker det av våre føtter! Men vit allikevel at Guds rike står for døren!' Og det sier jeg dere: Når Dagen kommer, skal selv folket i Sodoma slippe lettere enn den byen.]»

De toogsytti vendte tilbake og fortalte ham gledesstrålende: «Herre, til og med demonene adlyder oss i ditt navn!»

Han svarte dem da: «Jeg så hvordan Satan falt som et lyn fra himmelen. Ja, – jeg har gitt dere makt til å trå ned slanger og skorpioner, og til å trække hvert av Fiendens anslag under fot, og ingenting kan skade dere. Allikevel: Gled dere ikke over at demonene er dere underlagt, men over at deres navn står oppskrevet i himlene.»]